

TVRTLETNÍK NAD JE ZLÍN

ÍJEN 2021, RO NÍK 12, ÍSLO 3

Milé tenáky a tenáři,

píšu svůj poslední úvodník, ale nechce se mi psát o tom, že něco končí, něco pe-
stává. Život je přece stálý pohyb. Ranní pozdrav slunci, prázdninová cesta do hor
i malá procházka nebo cvičení promoují tělesnou aktivitu v duševní energii. Pak
máme víc síly do těžké práce, do pjetí změn, do nových začátků. Ilovku, kte-
rému zdraví nedovolí chodit, dává dobře podívat se na oblohu a vidět pohyb
mraků nebo hvězd. Ani náš vnitřní život není strnulý, objevujeme svoje nové
možnosti a životní cesty.

Dovolte mi v těchto řádcích poděkovat všem spolupracovníkům ve zlínské Naději
za krásných a tvořivých 15 let. Jsem vděčná, že jsem mohla potkat každého
z vás, za rozhovory s vámi, sdílení, podporu, společné hledání řešení, humor,
vělost a přátelství. Mnoho dobrých věcí jsme společně pohnuli dál, hodně jsme
se naučili. Často jsme se u toho i dobře bavili.

Přejí všem – kolegům, klientům, dárcům i pracovníkům zlínské Naděje – pocit smy-
slupnosti ze všeho, co děláte, dobré vztahy a radost ze života.

Kateřina Pivoňková

SOCIÁLNÍ REHABILITACE... A TO JE CO!?

Jsme služba sociální rehabilitace
Naděje ve Zlíně, podporujeme lidi
s mentálním handicapem, aby mohli žít
život srovnatelný s jejich vrstevníky.
Respektujeme jejich práva a pomáháme
jim je plnit. Nejsme odborníky na jejich
život. My nevíme, co je pro ně nejlepší.
To oni to vědí.

Kde nás můžete potkat? V bytech
klientů, na úradech, v autobusech,
v obchodech, ve městě a v naší kance-
láři na Kvítkové ulici (spíš výjimečně).

A co vlastně pořád s klienty děláme?
Hledáme práci, řešíme dluhy, vyřizuje-
me na úřadech, učíme se vařit, pomá-
háme s náročnými texty, jezdíme MHD,
řešíme vztahy...

Jsme služba sociální rehabilitace Naděje
ve Zlíně a jsme hrdí na to, že se
našim klientům ve spolupráci s námi
podařilo dosáhnout.

Marie Fialová

*Fotografie na úvodní straně - zleva: Renata Gabrhelíková, nastupující editelka oblasti Zlín,
Jan Vaněk, ústřední editel Naděje, Kateřina Pivoňková, editelka oblasti Zlín*

OSLAVA 101. NAROZENIN V DENNÍM STACIONÁŘI

V devicetiletého roku jsme ve stacionáři poprvé za dobu jeho existence slavili neuvěřitelné jubileum – 100 let naší klientky, paní Aničky Hrzkové. Rok se s rokem sešel a najednou tu byl opět červenec a příprava další oslavy. Naše Anička slavila 101. narozeniny! Během roku jsme společně prožili opravdu hodně událostí, veselých i méně veselých. Paní Anička překonala zdravotní peripetie a se svým zdravotním úsměvem a se slovy „děkuju, moc vám za všechno děkuju“ na rtech vstoupila do dalšího roku života.

Oslava letošních narozenin proběhla v komornějším duchu než loňské kulatiny. Přesto jsme na oslavě ve stacionáři na příání rodiny přítivili i zástupce maminky. Mezi hosty byla samozřejmě také paní editelka a jedna z dcer naší oslavenkyně. Pozvání s radostí přijali i kamarádi a kolegové ze stacionáři na Zelinovské ulici. Nechyběly dorty, kytky ani písně. Na které písně dokonce zahráné na foukací harmoniku jako

dárek od přítelů ze Zelinovy. Atmosféra byla nádherná, oslavenkyně stále usmívavá, i když po poledni už i unavená. Bodej by ne! A to jsme se na druhý den ráno dozvěděli, že po návratu klientky ze stacionáři se přicházeli hosté na zahradu jejich domu až do večera.

Paní Anička je nesmírně milá a skromná žena. Přes r zná fyzická omezení, která s věkem postupně přišla, nepřestává však svítit pozorovat bystrými a laskavými očima a s úsměvem na rtech. Přispoleněm cvičení všechny spolehlivě provede do rozpaků a my mladší se stydíme a červenáme, protože tak protáhnout nohu nebo hodit a chytit míšvede málokdo. Do planých věcí se paní Hrzková nepouští, ale zaskočí vás bryskní odpovědí i slovním fotbal nebo jinými aktivitami. Nejvíce se od ní ale uíme skromnosti – ta z ní vyzařuje neustále. Jsme velmi rádi, že ji mezi sebou máme.

Jana Vrubelová

NA SLOVÍ KO S KLIENTY DOMU POKOJNÉHO STÁ Í

Splnil pobyt v domov vaše o ekávání, v em p ípadn ne?

Paní Pla ková: Nev d la jsem, jak to v domov vypadá, ale jsem spokojená.

Paní Josková: Na tuto otázku nem žu pln odpov d t, jsem tu pom rn krát-kou dobu.

Paní Kattauerová: Mé o ekávání po- bytu v domov se splnily, pe ovatelky jsou tu moc hodné, s jednou si velmi rozumím i názorov , je moc milá.

Paní Ln ni ková: Domov splnil má o e- kávání, vid la jsem dokonce, když se stav l. První p íšel do domova m j muž, navšt ovovala jsem jej. Chod domova jsem poznala, a tak jsem nešla do neznámého. Mám byt naproti, v podsta- t jsem jen p ešla p es cestu. Už od nástupu jsem oce ovala, že nemám žád- né starosti s va ením a chodem domác- nosti. Hodn t žké bylo období covidu, nep íjemné byly zákazy návšt v a vy- cházení. Ale to nemohl ekat nikdo. Prost se to nedalo p edvídat.

Paní Dufková: Já jsem od roku 1975- 1989 pracovala ve starém domov d chodc v Lukov . Byla jsem mile p e- kvapená, jak se vše zm nilo. Nap . d í- ve byly pokoje nejmén po šesti lidech, každý m l jednu postel, židli a p lku sk í ky. Potom jsem ty i roky pracovala v domov na Burešov jako vrchní sestra, ten už byl o n co lepší. Tady je ale daleko v tší komfort, nedá se to srovnat. Takže jsem byla velice mile p e- kvapená.

Jste spokojená s životem v domov ? V em ano a co by se naopak dalo zlepšit?

p. J: Celkov m žu íct, že spokojená jsem. Je to tady takové, jak jsem si o tom snila. Už jsme byli s manželem ve velmi t žké situaci. Bylo to smilování. Celkov je to tady ve velkém plusu. Ráda bych ale zahrnula do programu také koncert vážné hudby. Mám ji ráda a d ív jsem se jí v novala.

p. K: Kdyby to šlo, rad ji bych byla doma – byla bych tam ale celé dny sama, syn s rodinou je dlouho v práci. Tady je o m postaráno. A co by se dalo zlepšit? Strava – mohla by být víc „do- mácí“ (ast ji omá ky, jiné t stoviny než kolínka,...).

p. L: V domov jsem spokojená. Oce- nila bych více akcí a možností dostat se ven, nap . do divadla, na výstavu. Tak, jak to bylo p ed covidem.

p. D: V domov jsem spokojená. Oce- uji vst ícné chování nejen zdravotník . M la jsem obavy, jakou budu mít spo- lubydlící, ale vycházíme spolu dob e.

Co se vám tady líbí a na co se b hem dne t šíte nejvíce?

p. P: T ším se na spolupráci se sestrou Magdou, její nápady nemají chybu 1* za vynikající organizaci.

p. J: Líbí se mi práce ošet ovatelek a sest í ek. Jejich ob tavost, snaha a laskavost. Je to úžasné p í práci,

kterou vykonávají. Líbí se mi také práce Hany Svobodové. Testy na procví ení pam ti, které s ní d láme, cví ení s prvky jógy apod. Rovn ž si velice považují individuálního cví ení s Lenkou, jejího p ístupu a nadšení.

p. K: V domov jsem spokojená, moc se t ším na hudební vystoupení nebo na vystoupení d tí.

p. L: Jsem š astná, že m žu chodit ven na zahradu. Na to se každý den nejvíce t ším, chodím bu ve dv , nebo ve t i hodiny odpoledne podle po así, je to hlavní bod mého dne.

p. D: Velice se mi líbí, že m žu být na zahrad , že si m žu zazpívat v kapli. Ráda se ú astním tvo ení a aktivit paní Magdy a paní Svobodové. Mám taky ráda zpívání s husitským panem fará- em. To jsou v ci, na které se vždy t ším.

Jak nejrad ji trávíte sv j volný as?

p. P: tením – historie i sou asné d ní.

p. J: Když jsem ještě žila doma, ráda jsem navšt ovovala koncerty, výstavy atd., protože jsme s manželem zam e- ní tímto sm rem.

p. K: Nejrad ji jsem, když mám mož- nost vyjet na vozí ku ven, mimo domov.

p. L: Sv j volný as nejrad ji trávím vycházkami. Díky Bohu k tomu ani nepo- t ebují spole nost. Chození do p írody pro m byl vždycky svátek, bývala jsem velká turistka. Od raného d tství jsem hodn chodila, m la jsem to do školy 6 km tam a šest zp t. Nejezdil autobus, pohyb venku je m j celoživotní zvyk a radost.

Co vám v život ud lalo nejv tší radost?

p. P: Bylo toho moc a ráda na to vzpo- mínám.

p. J: Narození d tí. To je samoz ejmé.

p. K: Nejvíc m vždy t šilo pe ení drob- ného cukroví na svatby, pekla jsem ve velkém množství.

p. L: T žko íct jeden moment. M la jsem n kolik krásných sportovních zážit- k , byla jsem v republice 3. nejlepší v atletice. Vzpomínám si, jak bylo krás- né, když jsem vyhrála a tleskal mi celý stadion. Radost mi taky ud laly mé d tí a vnuci. Všichni se dob e u ili, všichni vystudovali VŠ, jsem na n hrdá.

p. D: Asi to, že jsme dostali s manželem státní byt a také narození d tí a jejich dobré uplatn ní v život .

Co vás v poslední dob rozesmálo?

p. P: Seriál Chalupá i

p. J: Já se sm ji vždycky, když to jde.

p. K: Vlastn ani nevím, vždy m pot ší návšt vy syn , vnuk , mám už i pra- vnou ata.

p. L: Nem žu si vzpomenout. Celkov je doba taková smutn jší, než tomu bývalo d íve, to je tou nemocí. Vzpomí- nám na starou partu spolubydlících, kte í už nejsou mezi námi, bývalo s nimi veselo.

p. D: Rozesmál m te ten náš rozhovor.

ROZHOVOR S CANISTERAPEUTKOU MARKÉTOU BÍLKOVOU

Co znamená slovo „canisterapie“?

Canisterapie je tzv. „léčba psem“. Dalo by se říct, že je to pozitivní působení psa na zdraví člověka a na kvalitu jeho života.

Co vás přivedlo na myšlenku vnovat se canisterapií?

Před několika lety jsem začala canisterapii provozovat se svou fenkou Frances, kterou jsem si vzala z útulku. Chodila jsem s ní navštěvovat klienty domova pro seniory v blízkosti svého tehdejšího bydliště. Jejich radost z našich návštěv byla obrovská. A právě to se mi na této činnosti nejvíce líbilo, dala radost druhým.

Co je cílem vaší práce?

Cílem je, aby byli lidé z našich návštěv šťastní. Chci svým příchodem zpestřit stereotypní dny a přejmenovat klienty rozptýlit. Toho dosahují různými způsoby. Hlazením a mazlením se psy, krmením nebo vykládáním historek ze života.

Jakou psí rasu ke canisterapii používáte? Proč?

Do zařízení chodím se svým odchovem trpasličích hladkosrstých jezevčáků, kteří jsou pro mnohdy mladší lidi záležitostí. Je to dost netypické plemeno pro tuto činnost a v České republice jsme spíše raritou. Dále mám také krátkosrsté kolie, které ale vodím spíše do mateřské školy.

Kolik canisterapeutických psů máte? Jak se jmenují?

Celkem mám 12 psů. Ti krátkosrsté kolie a devět jezevčáků. 11 z nich má

úspěšně složené canisterapeutické zkoušky. Na návštěvy brávám v tšinou ty i až šest jezevčáků. Jmenují se: Elizabeth, Griotka, Hašlerka, Irish Coon, Fidorka, Kofila a Chardonnay (doma zůstávají seniorky Abba a Buggie). Kolie se jmenují: Grace, AC/DC, Britney.

Jak canisterapie probíhá?

V tšinou naše návštěvy probíhají stejně, kdy sme každá jezevčák nejdluže potěší skupinku klientů, kteří mají pejsky na klíně a mazlí se s nimi nebo je krmí. Poté přecházíme do pokojů potěšit svou přítomností i ležící klienty.

Co seniory prostřednictvím canisterapie získají?

Ne nadarmo se říká, že smích léčí. A o to tady vlastně jde. O radost, uvolnění a zapomnění na starosti. Pokaždé, když vidím úsměvy na tvářích seniorů, mnohdy mě to až dojíhá, říkám si - ano, má to smysl.

Projekt canisterapie je realizován za pomoci Nadačního fondu českého rozhlasu ze sbírky Ježíškova vnučata.

TERMÍNY BENEFIČNÍCH AKCÍ

BENEFIČNÍ VEŘEJNÁ VĚŠTĚNÁ VĚŠTĚNÁ NADĚJE	12. 11.
TICHÁ AUKCE LASKAVOSTI	29. 11.

DLOUHODOBÝ PROJEKT VÝMĚNY ANTIDEKUBITNÍCH MATRACÍ JE U KONCE

Naše rozhodnutí o výměně antidekubitních matrací v Domě pokojného stáří Naděje Zlín vedlo k velkému úsilí sehnat finance pro jeho realizaci. Jsme vděční všem, kteří naši snahu podpořili a pomáhali. Spokojenost a pohodlí klientů je pro nás prioritou, proto jsme rádi, že je projekt u konce a každý klient má v tuto chvíli už novou matraci.

Děkujeme společnosti MONETA Money Bank, že se do modernizace matrací

zapojila a finančně nás podpořila. Vážíme si vaší pomoci. Naše speciální poděkování patří paní Martině Závojské, osobní bankéřce ze zlínské pobočky MMB, která s našimi projekty seznamuje grantovou komisí.

POZDRAV Z KUCHYN

DROŽEŽOVÁ POMAZÁNKA

Na oleji osmažíme cibulku dozlatova, přidáme droždí, které necháme rozpustit a mícháme, dokud se zase nezačne srážet zpátky do tužšího stavu. Přidáme vejce a mícháme. Necháme vychladnout, přidáme sůl, drcený kmín, sesek, pomazánkové máslo a vymícháme.

Dobrou chuť dělá její pracovníci z kuchyně!

OHLEDNUTÍ EDITELKY ZLÍNSKÉ POBOČKY NAD JE, KATE INY PIVOKOVÉ

Život s nad jí v Nad jí – Co vám Nad je dala/vzala, jak vám změnila život?

S Nad jí jsem 15 let, z toho 13 jako oblastní editelka. Předtím jsem pracovala jako zdravotní sestra na chirurgii v prostějovské nemocnici. V Nad jí jsem se naučila přijmout jiný druh zodpovědnosti. Už nejen za aktuální zdravotní stav konkrétního pacienta na lůžku, ale zodpovědnost za celek skládající se z mnoha odlišných částí – lidé, peníze, budovy, dobrá pověst, sounáležitost s celou Nad jí, za pohyb dopředu... Společná obnova profesím je nezbytná dílčí věc mezi kolegy a spoléhání se jeden na druhého. Nemůžu říct, že by mi Nad je něco dala nebo vzala. Cítím se být její součástí, dávám a dostávám.

Úspěchy a další radosti – Na co jste nejvíce pyšná, že se za vašeho vedení dokázalo/zalo?

Myslím, že celé ty roky jsme se drželi dvou zásadních směrů. Tím prvním je zaměření na konkrétní člověka a jeho situaci. To jsme se učili a navazovali na étos Nad je. Kolik za ta léta bylo konkrétních příběhů našich klientů, jejich zvláštních potřeb, nacházení řešení a úspěšná nevěšedních poznání. Tím druhým je neustálý pohyb dopředu. Opouštíme slepé uličky a nacházíme nové cesty a řešení. Novými způsoby promýšlíme o klientech, nově sestavujeme týmy, nacházíme nová místa, stavíme nové služby a doprovázející aktivity. Schválně to píšu v množném čísle, to vše bylo a je možné jen ve spolupráci

podobně smýšlejících a vzájemně se podporujících lidí.

Cesta do hlubin Nad je – Jaký je reálný smysl Nad je, co za tím vidíte vy?

Nad je má obrovskou svobodu. Nemusí se honit za ziskem a stálým růstem jako společnost v byznysu. Nemá úřad ani státěmi krajem z izolovaná, a proto není svázaná politickým rozhodováním.

V Nad jí lidé znamenají víc než byrokracie nebo peníze. Pro nás je důležité poslání, které zvolili zakladatelé Nad je. Jak já tomu poslání rozumím?

Podporujeme tam, kde si lidé sami nemohou pomoci. Před Boží tváří má každý život v každé situaci nejvyšší hodnotu. Naše práce s potřeby se prohlubuje a zlepšuje díky vzájemnému setkávání a kvalitě vztahů na pracovišti. Proto potřebujeme srdečnou atmosféru, v elost, zájem jeden o druhého, vzájemné dávání podpory – tak vzniká a obnovuje se energie pro naši práci.

Odkryjte kousek sebe – Co vám dává nejvíc radost, na co ráda vzpomínáte?

Když se ohlédnu zpátky, jsem vděčná za všechno dobré, co jsem zde mohla prožít. Vážím si i těch nejmenších úspěchů, protože jsem u něčeho všem nacházet smysl. Jsem ráda, že jsme tolik let

vydávali čtvrtletník. Až se zabydlím v novém domově a bude se mi po zlínské Naději stýskat, můžu prolístovat celé ročníky a potěšit se tou radostnou rozmanitostí. Řeknu si: „Bylo to dobré“. Děkuji Bohu, že jsem u toho mohla být.

KABELKOVÝ VELETRH PODESÁTÉ

Kabelkový VELETRH, akce, na které se se snoubí móda s pomocí, probíhá již podesáté! Nutno říct, že máme upřímnou radost, že kabelky Zlínské stále baví. A kolik letos přišlo méně návštěvníků a výčet v hodnotě 52 500 Kč byl nižší než minulý rok, protože to má svůj smysl. Získané peníze proměníme v pomoc našim klientům. Děkujeme všem, kteří vyadili ze svých šatníků kabelky, které již nenosí, firmám Blaire a Playbag, které nám darovaly kabelky a batohy zbrusu nové. Také děkujeme všem sbírným místům za jejich neutuchající nadšení a ochotu a děkujeme i vám všem, kteří jste si přišli kabelky zakoupit. Už těšíme na další ročník!

ROZHOVOR S NASTUPUJÍCÍ EDITELKOU ZLÍNSKÉ OBLASTI, RENATOU GABRHELÍKOVOU

Co p edcházelo nástupu do zlínské Nad je? Pov zte nám n co o svých dosavadních profesních zkušenostech.

V sociálních službách jsem začala pracovat během mateřské dovolené jako dobrovolník fundraiser. Později jsem dostala příležitost podílet se na rozvoji střediska Osobní asistence. Tuto službu, která se vnuje osobám se zdravotním postižením žijícím v domácím prostředí, jsem vedla téměř jedenáct let. Prakticky vše, co volalo v době mého nástupu po rozvoji, se podařilo zabezpečit a také jsme mohli nabídnout klientům mnohem více, než bylo nutné zajistit podle zákona o sociálních službách. Pamatuji si na dobu, kdy tato terénní služba disponovala pouze jedním služebním vozem, a tak se osobní asistentky dopravovaly autobusy i vlakem. V současné době mohou pracovníci využívat osm automobilů, středisko má pobočky v Kroměříži, Zdouňkách a Morkovicích a v péči má 76 klientů ve 46 obcích regionu Kroměřížska. V rámci projektu Prázdniny na kolečkách jsme v létě vyjížděli na výlety po krásách Zlínského kraje a každoročně se setkáváme na Dni bez bariér, což je sportovní kulturní setkání pracovníků, pečujících osob a klientů. Patřili bychom mezi hrdé, jsme byli po uskutečnění odborné konference Celostátní přístup v péči o seniory v roce 2014, na které byly prezentovány tehdy ještě poměrně nové nefarmakologické přístupy v pečovatelské praxi. Roky strávené v Charitě Kroměříž byly

profesně moje nejkrásnější léta a nebylo snadné učinit rozhodnutí, které vedlo ke změně.

Proč jste se rozhodla pro změnu?

Je to prosté – měla jsem zájem ochutnat v profesním životě něco nového. Náhodou jsem při čtení novin narazila na inzerát, a jelikož jsem si již dříve přála pracovat pro organizaci NAD JE, která má velmi dobré renomé, neváhala jsem.

Jaká byla vaše motivace vstoupit do neziskového sektoru?

Dříve jsem pracovala v bankovním a obchodním sektoru, což byla zajímavá a dobře placená práce. Uvědomovala jsem si však, že mi chybí hlubší rozměr mé každodenní činnosti a rozhodla jsem se vystudovat vysokou školu se sociálním zaměřením. Sociální služby tehdy zažívaly velký rozmach a my jsme byli prvním ročníkem sociálních pedagogů na Fakultě humanitních studií Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Co považujete za svůj největší dosavadní úspěch?

Za největší životní úspěchy považuji naše děti, které mi dají opravdu radost. Dcera Daniela mne ušinila šťastnou babičkou vnučkou Tomáška a synové Lukáš a Matyáš mne každý den překvapují svými názory a menšími i většími úspěchy a neúspěchy. Mám radost, že ve svém věku 14 a 17 let umí uvažovat

chutné jídlo pro celou rodinu a jsem opravdu dojatá, když jen tak přijdou a obejmou mne.

Na co byste ve zlínské Nad ji ráda navázala?

Zlínská Nad je výborně zavedená organizace, ve které pracují lidé s velkým „L“. Na každém kroku na mne dýchá atmosféra péřnosti, respektu a laskavosti. A to nejsou věci samozřejmé. Velmi oceňuji to, jak spolupracovníci komunikují mezi sebou a jak projevují svou odbornost a lidskost vůči klientům a jejich rodinám. Ráda bych na tyto principy spolupráce navázala.

Čemu se nejraději vracíte ve svém volném čase?

I když to tak možná na první pohled nevypadá, raději si obouvám turistické boty než lodičky. V závěru dne však bolí nohy v obou variantách. S manželem a spolupřáteli vyrážíme téměř každý týden do přírody, Chýbské a Hostýnské vrchy už máme pěkně prochozené.

Jaká je vaše nejkrásnější vzpomínka z dětství?

Pamatuji si, jak jsme se s maminkou v létě koulovaly ve Vysokých Tatrách pod Gerlachovským štítem. Přiložené foto je podobné z té doby. Moc ráda chodím túru z Popradského plesa na Sedlo pod Ostrvou a pak k Batizovskému plesu a kolem Sliezského domu dolů do Tatranské Polianky na „elektriku“. Je to krásná vzpomínka na moji maminku, která mne naučila turistiku milovat.

Máte na srdci ještě něco, co byste chtěli sdělit našim čtenářům?

Pemýšlím o tom, jak vnímají změny ve vedení spolupracovníci i klienti a umím si představit jisté obavy, které

Foto: Renaty Gabrhelíkové

mohou všichni mít. Mým přáním tedy je, abychom společně pokračovali v tom, co zlínskou Nad ji tvoří osobitou a krásnou. A tak se velmi těším na nové profesní zkušenosti, nová přátelství a také na množství rozmanitých prací, která je před námi. A už to budou benefiční akce každoročně pořádané zlínskou oblastí nebo rozvoj stávajících projektů pro seniory a pro osoby se zdravotním postižením. Jistě nás čekají i nové projekty, které budou vycházet vstřícně aktuálními potřebami regionu.

Přijímám Božího požehnání všem klientům, všem spolupracovníkům, jejich rodinám a celému dílu NAD JE.

LETNÍ POBYT S KLIENTY CHRÁNĚNÉHO BYDLENÍ

V termínu od 24. do 27. 8. vyrazilo 15 klientů chráněného bydlení Domek a Desítka spolu s pracovníky do kempu Pod Pustevnami. Klienti navštívili Pustevny v etnicky nově opraveného Libušína. Podívali se na písečné sochy, ti odvážnější se otužovali v řece, všichni chodili na procházky a vysedávali u táboráku. Ale protože nám počasí příliš nepřímo, čas trávili také odpočinkem, klidným posezením s přáteli, hraním

her, zpíváním a tancem. V kempu se mohli všichni klienti naučit spoustu dovedností a využívat samostatně jeho služby s menší podporou pracovníků, protože se jedná o malé tábořiště v klidné části Prostřední Bečvy. Dovolenou si klienti velmi užili a strávili ji příjemně tak, jak si představovali. To vše s maximální možnou integrací v prožitím sociálním prostředím.

pracovníci chráněného bydlení

RADKOVA ŠEDESÁTKA

Věrovali jsme, že Radek Vítek, vedoucí služeb pro lidi s mentálním postižením, krásně žije životní jubileum, 60 let svého života. Pracovníci a klienti pro něj připravili speciální překvapení, zasadili mu strom a pojmenovali jej „Strom Radka Vítky“. Radek má teď z stromu velkou radost, jezdí ho zalévat, rozpráví s ním a těší se z něj.

Michal Křížka

KTERAK SE RADIM STAL ŠEVCEM

Sociální rehabilitaci Nad je oslovila společnost Jenon Leather, která vyrábí ručně šitou koženou obuv v Uherském Brodě. Jedná se o mladou firmu nadšených lidí, kteří do své práce dávají své zkušenosti, energii, tvořivost i lásku (což je ostatně na jejich výrobcích znát). S ohledem na skutečnost, že fungují jako chráněná dílna, zaměstnávají lidi se zdravotním znevýhodněním (nad 50 %). Jejich zakázka byla zaměřena na výrobu obuvi s mentálním postižením. Zasloužit se jim je do výhody i rizik práce s naší cílovou skupinou. Následně jsem oslovila sociálně terapeutické dílny Nad je na Letné, aby mi vytypovali vhodného kandidáta. Pracovníci vybrali Radima Juřicu, dlouholetého klienta dílny, který pracuje velmi precizně a mohl by být pro firmu přínosem. Rodiče klienta se podařilo přesvědčit, že posun Radima do placeného zaměstnání a nového prostředí je výzva, kterou je třeba využít. Společně jsme navštívili místo, kde by Radim mohl pracovat. Útulný obchod a dílna, kde každý provádí jinou činnost (šití, lepení, cvakání, nákresy...). Atmosféra byla vstřícná. Ujednali jsme, že v průběhu budu Radima doprovázet jako pracovní asistent jednou týdně. Naším cílem bude nastavit fungující spolupráci, transparentní pravidla pro všechny strany a až vyhodnotíme (já, klient i zaměstnavatel), že Radim pokračovat bez další podpory sociální rehabilitace, budeme moci spolupráci ukončit. Tento scénář se naplnil velmi rychle. Radim rozumí sdělovanému, zvládal vykonávat požadované činnosti a byla nastavena pravidla, se kterými všichni souhlasili.

V současnosti se již z Radima stává „švec“, je velmi spokojený a rád by pracoval ve firmě více času. Dokázal se úspěšně adaptovat do pracovního prostředí, které není už zcela soběstačné pro jeho znevýhodnění. Nad je má tedy naději, že lze SPOLUpracovat a dlekuje všem, kteří jdou příklad.

Marie Fialová

KDYŽ MÁ PRÁCE SMYSL A BAVÍ

Jsou spolupráce, které nás mimo jiné těší a inspirovaly nás mnohou inspirací, nové zkušenosti a především příležitosti pro naše klienty. Jednou takovou je spolupráce s Centrem Veronica v Hostětíně, do kterého se vracíme stále raději. A je to podzimní sběr ovoce v sadech, výpomoc s venkovními pracemi, úprava a budování vyvýšených záhonů nebo i sportovní soustředění našich sportovců ... Vždy je to vytržení z všední každodennosti pro nás a především pro klienty. Ti mají možnost dostat se do krásného prostředí Hostětína i v Veronice samotné. Poznávají nové lidi a komunikují s nimi, navazují nové přátelství, díky kterým se těší na další setkávání. Práce na čerstvém vzduchu, možnost vyzkoušet si ne zcela běžné činnosti, a to i ty pracovní, ochutnat netradiční skvělá a poctivá jídla a poznat srdečnost pracovníků Veronice, se kterými se radostně vítají a těžíte loučí. To vše je pro klienty pokaždé velmi intenzivní zážitek. A především se z Hostětína často vrací unavení a napracovaní, radost a spokojenost v jejich tvářích je nepopsatelná.

Posláním Centra Veronica Hostětín je ukazovat na praktických příkladech, že vztah k přírodě, místním zdrojům a tradicím spolu s ohleduplným hospodařením může chránit životní prostředí a globální klima, ekonomicky stabilizovat venkov a řešit nezaměstnanost i v poměrně odlehlých oblastech. Mnohá témata jsou nám blízká jak lidem, tak pracovníkům. I proto chceme s Veronicou nadále spolupracovat. Rozvíjíme společné myšlenky a snad i plány pro další vzájemnou spolupráci, o které jistě ještě uslyšíte.

Pro je dobré vědět o Hostětíně, o tom, co ve Veronice dělají, a pro všem kromě nás vážil cestu i princ Charles, se můžete dočíst zde: www.hostetin.veronica.cz

Michal Křížka

12/11 2021

INTERHOTEL MOSKVA ZLÍN OD 19 HODIN
BENEFIČNÍ VEČER

...**NA VLNĚ NADĚJE**

**K Tanci a k poslechu zahraje showband Pavla Březiny.
Výtěžek benefice bude využit na projekt rekonstrukce
sociálně terapeutické dílny Svíčkárna.**

VSTUPNÉ: 300 Kč, v předprodeji na:

klara.svarcova@nadeje.cz, +420 778 475 147

Dům pokojného stáří NADĚJE (Okružní 5550, Zlín – Jižní Svahy)

Tkalcovna NADĚJE (Na Honech I 5540, Zlín – Jižní Svahy)

*NADĚJE

NADĚJE, POBOČKA ZLÍN

OKRUŽNÍ 5550, ZLÍN 760 05, TEL. 575 758 131
ZLIN@NADEJE.CZ, WWW.NADEJE.CZ

URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU. NEPRODEJNÉ.